

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 263/2014-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Jána Lubyho predbežne prerokoval sťažnosť L. Ú., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozef Plačko s. r. o., Námestie Andreja Hlinku 29/34, Považská Bystrica, konajúcou prostredníctvom konateľ a advokáta JUDr. Jozefa Plačka, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 258/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. Ú., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. novembra 2013 doručená sťažnosť L. Ú. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozef Plačko s. r. o., Námestie Andreja Hlinku 29/34, Považská Bystrica,

konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. Jozefa Plačka, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 258/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z obsahu sťažnosti a z príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľ je súdom ustanoveným opatrovníkom T. Ú... Ako súdom ustanovený opatrovník v označenom konaní, v ktorom sa T. Ú. návrhom doručeným okresnému súdu 25. októbra 2012 domáha prinavrátania spôsobilosti na právne úkony, je účastníkom napadnutého konania.

Sťažovateľ v súvislosti s namietaným porušením svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sťažnosť odôvodňuje takto:

„Podaním zo dňa 17. 10. 2012 doručeným Okresnému súdu Bratislava IV. dňa 25. 10. 2012 sa nesvojprávna T. Ú., t. č. Domov dôchodcov a sociálnych služieb..., domáhala vrátenia spôsobilosti na právne úkony s odôvodnením, že jej zdravotný stav sa natoľko zlepšil, že je plne spôsobilá sa o seba postarať...

Prípisom zo dňa 16. 11. 2012 súd sťažovateľovi oznámil, že takýto návrh bol podaný a vyzval ho aby sa k veci vyjadril.

Podaním zo dňa 29. 11. 2012 sa sťažovateľ k návrhu na vrátenie spôsobilosti na právne úkony vyjadril...

Prípisom zo dňa 19. 04. 2013 oznámil súd Domovu sociálnych služieb, že bol podaný v tomto konaní návrh na zmenu opatrovníka, aby sa k tomu zariadenie vyjadrilo.

Uznesením zo dňa 19. 04. 2013 č. k. 15 P/258/2012-10 súd po polroku od doručenia návrhu ustanovil nesvojprávnej procesného opatrovníka na zastupovanie v konaní, a to pracovníčku Okresného súdu Bratislava IV.

Podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 02. 05. 2013 oznámil DD a DSS..., že s ustanovením za opatrovníka súhlasí.

Na návrh sťažovateľa súd uznesením zo dňa 03. 05. 2013 č. k. 15 P/258/2012-12 v súlade s ust. § 94 O. s. p. pribral do konania Domov dôchodcov a domov sociálnych služieb... Súd zároveň vytýčil termín pojednávania vo veci samej na deň 12. 06. 2013...

Dňa 17. 06. 2013 súd jednoduchým prípisom postúpil (po 8 mesiacoch) vec Okresnému súdu Revúca, aby vo veci ďalej konal a rozhodol a to s poukazom na ust. § 105 ods. 1, 2 a § 88 ods. 1 písm. d) a e) O. s. p...

Dňa 05. 08. 2013 bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa pracovníčkou Informačného centra Krajského súdu Banská Bystrica oznámené, že zákonný sudca vo veci vedenej pod sp. zn. 16 NcC/33/2013 rozhodol ale rozhodnutie nie je vyhotovené a že po jeho vyhotovení bude spis odoslaný Okresnému súdu Revúca.

Pri ďalšej komunikácii s informačným centrom Okresného súdu Revúca bolo zistené, že začiatkom septembra 2013 bola vec odoslaná späť Okresnému súdu Bratislava IV. Rozhodnutie nebolo sťažovateľovi a ani jeho právnenému zástupcovi oznámené...“

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uvádza, že „Dňa 25. 09. 2013 podal... na Okresný súd Bratislava IV sťažnosť pre prietahy v konaní.“.

V súvislosti s vybavením sťažnosti na prietahy v konaní sťažovateľ uvádza, že „Oznámením zo dňa 15. 10. 2013 (prípis č. Spr. 3469/2013, pozn.) predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV oznámila... že jeho sťažnosť na prietahy je dôvodná.“, pričom z prípisu vyplýva, že zbytočné prietahy v napadnutom konaní odôvodnila s poukazom na nesprávny procesný postup okresného súdu.

V súvislosti s namietaným postupom okresného súdu v napadnutom konaní sťažovateľ ďalej uvádza, že „Dňa 29. 10. 2013 bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa doručené uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 31. 07. 2013 č. k. 16 NcC 33/2013-38, ktorým vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Revúca s postúpením veci Okresným súdom Bratislava IV je dôvodný a uložil Okresnému súdu Bratislava IV konať riadne a v súlade s ust. § 177 ods. 2 a podľa § 193 O. s. p.

Zároveň bolo doručené aj uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30. 09. 2013 ktorým súd preniesol príslušnosť na konanie na Okresný súd Revúca. Do dňa podania sťažnosti sa vec nenachádzala na Okresnom súde Revúca.“.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P/258/2012 porušené bolo.

Okresnému súdu Bratislava IV. prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P/258/2012 konať bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,00 eur, ktoré je Okresný súd Bratislava IV. povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti Nálezu.

Sťažovateľovi priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 275,95 eur (dva úkony právnej pomoci: prevzatie veci a podanie Ústavnej sťažnosti, § 11 ods. 3, § 16 vyh. č. 655/2004 Z. z., 1 úkon á 130,16 eur + režijný paušál 7,81 €) ktoré je Okresný súd Bratislava IV. povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Jozef Plačko s. r. o., do dvoch mesiacov od právoplatnosti Nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ide v prípade, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Súčasťou judikatúry ústavného súdu je aj ustálený právny názor (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04), podľa ktorého sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd ju zásadne odmieta ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorou sa sťažovatelia domáhajú ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo práva na prejednanie svojej

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do ústavou chránenej sféry sťažovateľov. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k priet'ahom v namietanom konaní nemôže dochádzať, je daný dôvod na odmietnutie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť (IV. ÚS 204/2014).

Ako vyplýva z obsahu sťažnosti a súvisiaceho spisového materiálu, okresný súd uznesením sp. zn. 15 P 258/2012 z 30. septembra 2013 rozhodol, že v posudzovanej veci je miestne príslušný Okresný súd Revúca. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že toto uznesenie okresného súdu, ktorým okresný súd rozhodol „o *prenesení príslušnosti*“ na Okresný súd Revúca, nadobudlo právoplatnosť 14. novembra 2013, t. j. v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu nebol už okresný súd miestne príslušný vo veci konať, a teda v tom čase už ani nemohol porušovať základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu zakladá dôvod na jej odmietnutie pre zjavnú neopodstatnenosť. Súdny spis bol následne uznesením okresného súdu z 25. novembra 2013 odstúpený Okresnému súdu Revúca. Dňa 29. novembra 2013 bola vec pridelená zákonnej sudkyňi. Konanie je vedené Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 5 Ps 3/2013.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2014